

да бждѣтъ освѣтены: въ S — наопаки. Въ положеніята, кои ся намирѣтъ между (1) и (3), площѣта, коя преминува презъ осьтъ на земѣтъ перпендикулярно къмъ еклиптикѣтъ, или площѣта на проекциѣтъ, нѣма вече да ся пресича съ еклиптикѣтъ по радиусѣтъ; а радиусѣтъ ще прави, съ проекциѣтъ на осьтъ и съ площѣтъ на проекциѣтъ се по голѣмы и по голѣмы жгѣлы, и, когато земята доде въ положението (2), то радиусѣтъ T_1S ще бжде вече перпендикуляренъ къмъ площѣтъ на проекциѣтъ, а слѣд. и къмъ осьтъ pp , като къмъ такава, коя ся намира въ тѣхъ площѣ; а тѣхъ катонекваторѣтъ е перпендикуляренъ къмъ осьтъ, то слѣдов. T_1S ще ся намира въ площѣтъ на екваторѣтъ и слънцето ще ся намира въ зенитѣтъ на мѣстата, кои ся намирѣтъ връхъ екваторѣтъ, тѣхъ щото намъ ще ся чини, че то описва небесный екваторъ; слѣдов. това ще бжде моментѣтъ на равноденствието, и именно *есенното*. Въ този случай площѣта, коя отдѣля освѣтената частъ на земѣтъ отъ тъмнѣтъ, ще премине презъ осьтъ на земѣтъ, тѣхъ като тѣзи дѣръята е перпендикулярна къмъ посокѣтъ на лжчѣтъ T_1S , и отъ това ще раздѣли сичкѣтъ паралели на полвинѣ; слѣд. сяка точка на земѣтъ ще ся намира толкози време въ освѣтеното, колкото и въ тъмното пространство, сир. по сичкѣтъ земѣхъ деньтъ ще бжде равенъ на нощѣтъ. Сичкото полушарие, кое е обрѣнато къмъ слънцето, ще бжде освѣтено; срѣщъположното тъмно; въ положението (4) ще бжде *пролѣтното* равноденствие. Въ времето на равноденствията слънцето ся вижда връхъ горизонтѣтъ на двата полюса; подирѣ пролѣтното равноденствието ся издига надъ горизонтѣтъ на N полюсъ и на 9-й Юный достига най голяма высочина $23^{\circ}1/2$; послѣ наченва да ся доближава къмъ него и на 9-й Септемврий изнова преминува по горизонтѣтъ; подирѣ това, то ся скрива до 9-й Марта. И тѣхъ връхъ полюсыѣтъ деньтъ и нощѣтъ ся продължавѣтъ по полвинѣ година; въ мѣстата, кои ся намирѣтъ мѣжду полюсыѣтъ и полярныѣтъ крѣгове, няколко мѣсяца наредѣ, недѣли или дни, слънцето или съвсѣмъ ся не вижда или пѣкъ ся не скрива задъ горизонтѣтъ; връхъ самыты полярны крѣгове деньтъ и нощѣта ся продължавѣтъ едно денонощие. Колкото доближава къмъ екваторѣтъ разликата между най дългыѣтъ и най късыѣтъ день ся намалява, а връхъ самыѣтъ екваторѣ, какъто вече видѣхме, ся обрѣща на нула.